

קז:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

עין משפט
נר מצוה

כח א מיי פיה מהל
גינה הלכה א סמ
עשין עב טושיע חית פי
ללא ספיק טו:
ג ב ג ד מיי סם לל ג
טושיע סם ספיק ז'
נא ה ו מיי פיר מהל
טוקי ממון הלכה טו
סמ עשין טו טושיע חית
פי ח ספיק ד:

לעיו רש"י

קריב ארובליט נקריב
ארובליטיל. כרוב.

מוסף רש"י

הכל ברי שמים.
מחשבת ומחשבת הכלים
לאלם כולם על ידי נזיר
שמים (ע"ז ג) אם כלים
פורעניות על אלום נזיר
המלך היא (מחשבות כ).
חוץ מצנינים פחים. לנס,
לנס, פחים. מלי הכל על
ידי חוס כמו (ספ"ה ג) עד
שמות היום (ע"ז ב) קור
יוחס שפעמים שאלק
צבטיה (מחשבות כ).
צנינים פחים בדרך עשוק.
הנה ויקור סם וטקס
בדרך עשוק. כי כדו הכרי
לכלל מצנינים פחים ואל
מפרשים לנס פחים. קור
וחוס (רובים ב"ב ספ"ה).
שיתין רהיטי הרוח ולא
מנו לביבא דמצפרא
כר. ששים אים רלו ולא
היטי ללול סחית (ב"ב
צ"ב). התקישו וקשו.
למן חקש. אלם המשו
עלמו וישר דרוב וצנינה ב
א: ה: הקר קם מני עיני
מחלה. כמו (שמות ה)
לקיטס קם. לטמר קישוי
פלמן (רובים ב"ב ס"ו).

תשעין וכו' מתו בעין הרע ואחד יוסף שלא שלטה בהן עין מכל השבטים וי"ל שמתו בדרך ארץ ורעה להמתין היה שולח להם מלאים הכל פחים חוס דממוכ בריש מס' ע"ז (דף ג) וספ ד"ה (הכל) ומיירי הכל במחשבות הכלים על האדם לאלו נמדות אמר צפ' כל היד (מה דף טו) וספ ד"ה (הכל) הכל בידי שמים חזן מיראם שמים: **שיתין** רהיטי הרוח. יט מפרשים נקטק שיתין לפי שימי המורק ששים וכן ימי הקין כדלמר לעיל (דף קו:) ופת שמרים מלל מן הממה ומן הגנה א"כ נן דרך למינקט בכל מקום שיתין כדלמר בהובל (ב"ק דף צ"ג) שיתין מכלי מטייה לככא דקל מבריה שמע כ"י: **ס' ארבע** גרמירי דאניגרי וזלו בהו. פירוש ארבע אמות שמתה מודד לבני אניגרא שדוליס מסס להשקות שדומיהם וזל פירוש מדוד אומס שחוקות ולא מזומלמות כדי שיוכלו לעמוד שם בריות ולא כפי' הקונט' דעל הנהא שמעין מקוס גס למושיי ספינות לא ממשח כלל מצריכין ריות הכרה שלא יפלו נמים אלא בלא מדידה ימו שיהא (ס) נכרת ונראה לעינים:

בתרי עברי נהרא קיצוי. פי' ענפי אילנות היער קולו מצריכין להטות כמפיהם לגד היער שלא יפלו נמים (לוא"ת דלמרינן כסוף פרק המוכר פירות (ב"ב דף טז) וספ ד"ה (ומה) אמה בית השלמין אי מוכר לך נתן לו צ' אמות למוכה אמה מכלן ואמה מכלן לאגפיה וי"ל דהסמ מיירי בלמת המים שהוא לאדם אחד שהוא עושה מריק מון גרבו להשקות ממנה ואין לירך לאגפייס רק אמה מכלן ואמה מכלן והכל אניגרא הוא יאור גדול להשקות כל אומה נקעה לך לירך ארבע אמות לאגפיה מדע דהסמ זורעים אומן אמות וטועין סס אילנות כדלמר הסמ אכל הכל אין זורעים וטועין כלל עכל העס והלכות סס להשקות שדומיהם והס דקלמר דלנהא לכ"ע ללו משום דלניגרא ליהיו כולו לאדם אחד אלא אינו דכ"ע אלא לזאם המשקין שדומיהם לנד אי נמי ארבע אמות דהכל הייט צ' אמות של חוכה ואמה מכלן ואמה מכלן: ליקון

בהו ד'אנדרא לא תמשחנהו כלל רב יהודה למעמיה דאמר רב יהודה ארבע אמות דאניגרא לבני אניגרא דאנדרא ידכולי עלמא ימכרו רבי אמי מלא כתפי נגדי בתרי עברי נהרא קיצו רב נתן בר הושעיא קין שיתסר אמתא אתו עליה בני משרוניא דפנוהו הוא סבר ברשות הרבים ולא היא התם בעינן כולי האי הכא ימושם אמתוחי אשליהן הוא כמלא כתפי נגדי סגי רבה בר רב הונא הוה ליה ההוא אבא אגורא דנהרא אמרו ליה ניקון מר אמר ליה קיצו עילאי ותתאי והדר ניקון אנא היכי עביד הכי והכתוב התקישו וקשו וואמר ריש לקיש קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים התם אבא דבי פרוק רופילא הוה ואמר אי קייצו קייצא ואי לא קייצו אמאי איקון דאי ממתחי ליה אשלייהו מסתגי ליה ואי

סס העיר והיער היה שלהן; דפנוהו. הלכותיו; אשליהן. חבלן שלהן; אבא. יער; ניקיילו עילאי וספאי. מי שיש להן יער על הנהר אכלי למעלה הימני ולמטה הימני הילוך דרך המים; ספס דבי פרוק רופילא סוה. אומן מלמטה ושלמעלה לא של ישראל שיש לו לקנות אומן יער של בית פרוק פמת פרסיים היה יודע הוא שלא יקולו ומה מועיל קליפה שלי; לא ממחיי אשלייהו מסתגי ליה. אם יוכלו למחוא חלסם ולנכא ממסע למסע או מכסר לכפר ליקך ממטה למעלה ילכו: ואם

לא קשיא. דרב אלרכי: שורא וריסקא. חומה ורמוקת גדר של נזרים כמו (ואיכס ב) חיל ומומה: כל חלי. דבר שכל החלואים תלוין בו וזו העין עין רעה: עבד מה דעבד. יודע היה ללחוש על הקצרות ולהצין על כל קצר וקצר בלחוש מיתה מת אם מת בזמנו אם בעין רעה(ס): הכל כרוה.

כל החלואים ומזלזות מיתה על נשיבת הכרוס בלחן הכל לפי השעה והאלום יש לך אדם שרוח פלוני קשה לו ובשעה פלוני: והאיכא הרוגי מלכות. הרוגי מרכב: אי לאו זיקא. שנסכס במכה: עבדי סמא וחיי. סס המוכרז כשר תחוכה וכן העשבים הוא כדלמר בהמוכר את הספינה (ב"ב דף ע"ד:) זניס ספיס. קור הנופת. ולאו היינו רוח דקלמר שמואל דשמואל זיקא בלא זינה נמי מוקת: זו מרה. שהמריכה שנה גדולה ונובעת ומתפשטת בגדין ובעצמות: וכולן סס כמלה מבעלן. כדיליף לקמן מקראי: וקיסון של מים. למי שאין לו יין: וויקין. היינו רוח דלמר שמואל: מחיכיס ספי. שדעמו מיושבת עליו לפי שאינו מנטער צעניו: וזוכס בנין. אם יש לו דין עס חכירו דעמו מיושבת יליכס דכרו צ"ב"ג להטעים: ללמוד וללמד. מחמת ישוד הדעת: ודכרו נשמעין. כל. זכרות שיש לו לז להטעמין: סכל. זיעה וזוחס: נוקק לאספוי. אם בעל הרהורים הוא ומתוך זלנו טוב צנקר שאלק קלמט מונע לאסמו ובלאמו לשוק ורואה נשים אינו מתאווה להן: כינס שכבני מעיין. מולעים: מוליא אם הקנאה ואם הסגר. שכשאין לבו טוב עליו הוא טוב לבעוס: ואמר רבנן פסגס ואכול. צעריי ספמיס (דף ק"ב). בדכריס שזיה (ס) רכי לבניו: משוספס. מודד קרקעות היה צנקר לקונים ולמוכרים ולאחין ולשותפין הבאין לחלוק: כורכמא רישקא. כרוסם של גן שקורין קרו"ג אודמניל"ע והוא משוכה שצורכמין: ארבע אמות דאניגרא. אמת המים שהשטיסה מן הנהר הגדול אל השדות על פני הנקעה כולה ומניחין בעלי כל שדה ושדה מלזרוע את אגפיה רוחם ארבע אמות שלא תתקלקל ספמה ומודדין אומס כולם צימד ומלייניס אומס שלא יחרשו מן הסיומן ולחון: זולו כפן. אל מדקדק בהן להרמינן: לא סמסמיו סלל. אלא באומד הדעת תיחטו כדי שיהו נכריס לעיניס שכן שלימות ורבות: לבני אניגרא. אינו מויק אלא יחידים ויש כדן למחול: לכ"ע. ומלן מחיל: מלי כספי נגדי כפרי עברי נהרא קולו. המולא יער או אילנות נטועין על שפת הנהר יקון בריות מלא כספ מושיי סכל הספינה והן מטיין עלמן באלכסון והולכין כהן משופעין לזד היבשה שלא תמשכס הספינה למיס וכל כמות הכריך להלוכס דינס לקון ובשני עברי הנהר שפעמים שהילוכן מכלן ופעמים שהילוכן מכלן: קן שיספר אמסא. (ס) כמות דרך רה"ר דמתן צנכא כתרל (דף טז) דרך רה"ר שס עשרה אמה: בני משרוניא.

הנהרות הב"ח (ס) רש"י ד"ה קן יחסר אמחא כרוכב ספיר ואח"כ מיה בני משרוניא ואח"כ ד"ה דפניו הלכותו ואח"כ מ"ה בר"ה המתן וכו' ואח"כ ד"ה אשליהן: (ג) חוס' ד"ה ארבע וכו' שיהא ניכר מלי' זלמ וזאת נמתק ודכרי' סס ד"ה כתיב:

עס העיר והיער היה שלהן; דפנוהו. הלכותיו; אשליהן. חבלן שלהן; אבא. יער; ניקיילו עילאי וספאי. מי שיש להן יער על הנהר אכלי למעלה הימני ולמטה הימני הילוך דרך המים; ספס דבי פרוק רופילא סוה. אומן מלמטה ושלמעלה לא של ישראל שיש לו לקנות אומן יער של בית פרוק פמת פרסיים היה יודע הוא שלא יקולו ומה מועיל קליפה שלי; לא ממחיי אשלייהו מסתגי ליה. אם יוכלו למחוא חלסם ולנכא ממסע למסע או מכסר לכפר ליקך ממטה למעלה ילכו: ואם

מסורת הש"ס

(ס) גרי הערוך סתמר וכן ג"ה הכריסם כ"ב ע"ד: ד"ה סתמיר. (ס) ו"ר מוס' ממוט' ל' ד"ה סל ובג"כ קמ"ד: ד"ה חר' ונב"ז: ג' ד"ה זמלן. (א) ע"ז: ג' כ"ב קמ"ד: ממוט' ל' (ד) זיק' צ"ג: (ג) ו"ר (ס) (ג) ו"ר (ס) (א) וספסי ק"ב. ב"ן (א) ל' כ"ב: (א) כ"ב ס': סתמיר (א) י"ט. (ס) ונב"ז ע"ך עבד כ"י פי עבד מלי דעבד ע"י שאלת חטט ו"ש נטע אילנות כ"י ע"ש. (ס) אשלת ר' קיפאל לבני מלי"ל. (א) דלמחל סכמת דף כ"ב. (א) זה הדבור הדבור המתחיל כתיב מלי' סל ד"ה. מרסיס. (א) קישוא זלמ קלי אלעיל לרי נרמירי דלמחל סכמת.

תורה אור השלם

1 והיטור י' סוף כל חלי וכל מרד נצרים דרעים אשר ידעת לא ישיקם כך ונתנם ככל שאמר; דברים טו
2 ענין פירוש בדרך עשוק שומר נפשו וירחק דרכים: משל כ"ה
3 א ירבעו ולא יצמאו ולא יכס שרץ וישמש כי מרזקים יתגמס ועל מבעי טיט יתגלם. ישיעיהו סו'
4 ותבדילם את י' אלהים וברך את אחיך ואת מימריך והיטורי מוחל מקרבך:
5 התקישו וקשו רגני לא נקטת צנינה ב א

הגהות הב"ח

(ס) רש"י ד"ה קן יחסר אמחא כרוכב ספיר ואח"כ מיה בני משרוניא ואח"כ ד"ה דפניו הלכותו ואח"כ מ"ה בר"ה המתן וכו' ואח"כ ד"ה אשליהן: (ג) חוס' ד"ה ארבע וכו' שיהא ניכר מלי' זלמ וזאת נמתק ודכרי' סס ד"ה כתיב:

עס העיר והיער היה שלהן; דפנוהו. הלכותיו; אשליהן. חבלן שלהן; אבא. יער; ניקיילו עילאי וספאי. מי שיש להן יער על הנהר אכלי למעלה הימני ולמטה הימני הילוך דרך המים; ספס דבי פרוק רופילא סוה. אומן מלמטה ושלמעלה לא של ישראל שיש לו לקנות אומן יער של בית פרוק פמת פרסיים היה יודע הוא שלא יקולו ומה מועיל קליפה שלי; לא ממחיי אשלייהו מסתגי ליה. אם יוכלו למחוא חלסם ולנכא ממסע למסע או מכסר לכפר ליקך ממטה למעלה ילכו: ואם